

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2024. április 18.*

„Fellebbezés – Közszolgálat – Az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése – Az alkalmazás helye és a származási hely közötti utazás költségének megfelelő átalányösszeg – 1023/2013/EU, Euratom rendelet – A kiszámítás új szabályai – Tisztviselők, akiknek származási helye a tagállamok területén vagy az EUM-Szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) tagállamainak felségterületein kívül esik – Az egyenlő bánásmód elve”

A C-567/22. P.–C-570/22. P. sz. egyesített ügyekben,

Vasile Dumitrescu, az Európai Bizottság tisztviselője (lakóhelye: Berchem-Sainte-Agathe [Belgium]),

Guido Schwarz, az Európai Bizottság tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel [Belgium]) (C-567/22 P),

YT, az Európai Bizottság tisztviselője,

YU, az Európai Bizottság tisztviselője (C-568/22 P),

YV, az Európai Bizottság tisztviselője (C-569/22 P),

ZA, az Európai Unió Bíróságának tisztviselője (C-570/22 P)

(képviselik őket: L. Levi és J.-N. Louis avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. augusztus 25-én benyújtott négy fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

YW,

YZ

felperesek az elsőfokú eljárásban (C-569/22 P),

* Az eljárás nyelve: francia.

YY

felperes az elsőfokú eljárásban (C-570/22 P),

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. S. Bohr és G. Gattinara, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban (C-567/22 P–C-569/22 P),

az **Európai Unió Bírósága** (képviselik: J. Ingelram és A. Ysebaert, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban (C-570/22 P),

az **Európai Parlament** (képviselik: E. Taneva és J. Van Pottelberge, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Bauer, X. Chamodraka és T. Verdi, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, O. Spineanu-Matei (előadó), J.-C. Bonichot, S. Rodin és L. S. Rossi bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseikkel Vasile Dumitrescu és Guido Schwarz (C-567/22 P), YT és YU (C-568/22 P), YV (C-569/22 P), valamint ZA (C-570/22 P) (a továbbiakban együtt: fellebbezők) az Európai Unió Törvényszéke 2022. június 15-i Dumitrescu és Schwarz kontra Bizottság ítéletének (T-531/16, a továbbiakban: a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet, EU:T:2022:362), 2022. június 15-i YT és YU kontra Bizottság ítéletének (T-532/16, a továbbiakban: a C-568/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet, EU:T:2022:363), 2022. június 15-i YV és társai kontra Bizottság ítéletének (T-533/16, a továbbiakban: a C-569/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet, EU:T:2022:364); valamint 2022. június 15-i YY és ZA kontra az Európai Unió Bírósága ítéletének (T-545/16, a továbbiakban: a C-570/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet, EU:T:2022:366) (a továbbiakban együtt: megtámadott ítéletek) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletekkel a Törvényszék elutasította az Európai Bizottság (T-531/16–T-533/16) és az Európai Unió Bírósága

(T-545/16) azon határozatainak megsemmisítése iránti kereseteiket, amelyek 2014. január 1-jétől csökkentették vagy törölték az éves utazási költségek megtérítését, amelynek célja az volt, hogy a fellebbezők kapcsolatot tarthassanak fenn a származási helyükkel.

Jogi háttér

A korábbi személyzeti szabályzat

- 2 Az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosításáról szóló, 2013. október 22-i 1023/2013/EU, Euratom rendelet (HL 2013. L 287, 15. o.) hatálybalépését megelőző változatának (a továbbiakban: korábbi személyzeti szabályzat) „Díjazás és költségtérítés” címet viselő VII. melléklete tartalmazott egy „Költségtérítés” című 3. szakaszt, amelynek „Utazási költségek” című C. pontja foglalta magában e melléklet 7. és 8. cikkét. E 7. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a tisztviselő jogosult saját maga, a ténylegesen a háztartásában élő házastársa és az általa eltartott személyek utazási költségeinek megtérítésére. Az említett 7. cikk (3) bekezdése értelmében:

„A tisztviselő származási helyét a szolgálatba lépésekor kell meghatározni felvételének helye vagy érdekeltségei központjának figyelembevételével. Az így meghatározott származási hely a kinevezésre jogosult hatóság külön határozatával a tisztviselő szolgálati ideje alatt, vagy a szolgálatból történő távozásakor módosítható. A szolgálati idő alatt azonban ilyen határozatot csak kivételes esetben, és a tisztviselő által bemutatott, megfelelő igazoló okmányok alapján lehet hozni.

[...]”

- 3 Az említett melléklet 8. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A tisztviselő minden naptári évben jogosult az alkalmazási helye és a[z] e melléklet 7. cikk[é]ben meghatározott származási helye közötti utazás költségének megfelelő átalányösszegre saját maga és – ha háztartási támogatásra jogosult – házastársa és a[z] e melléklet 2. cikk[e] szerinti eltartottjai részére.

[...]

(2) Az átalánymegtérítés alapja a tisztviselő alkalmazásának helye és a felvétel helye vagy a származási helye közötti távolság utáni kilométerenkénti juttatás;

[...]

(4) Az előző rendelkezések azon tisztviselőkre vonatkoznak, akiknek alkalmazási helye a tagállamok területén található. [...]

[...]”

A személyzeti szabályzat

4 Az Európai Unió tisztviselőinek szabályzatát az 1023/2013 rendeletből eredő változatában (a továbbiakban: személyzeti szabályzat), e rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyes, a jelen egyesített ügyek által nem érintett rendelkezések kivételével 2014. január 1-je óta kell alkalmazni.

5 Az említett rendelet (2), (12) és (24) preambulumbekzdése értelmében:

„(2) Következésképpen keretet kell biztosítani a magasan képzett, több nyelven beszélő, a tagállamok állampolgárai közül földrajzi szempontból a lehető legszélesebb körből válogatott, és a lehető legmagasabb szakmai színvonalon teljesítő, független személyzet vonzásához, felvételéhez és állományban tartásához, kellően figyelembe véve a nemek egyensúlyát, és e személyzet számára lehetővé kell tenni, hogy feladatait a lehető leghatékonyabban és legeredményesebben lássa el. E tekintetben át kell hidalni az egyes tagállamokból származó tisztviselők vagy alkalmazottak felvételével kapcsolatosan az intézmények által tapasztalt jelenlegi nehézségeket.

[...]

(12) A többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. február 8-i következtetéseiben az Európai Tanács rámutatott arra, hogy a költségvetések rövid, közép- és hosszú távú konszolidálásának szükségessége megköveteli, hogy minden közigazgatás és azok személyi állománya külön erőfeszítést tegyen a hatékonyság és az eredményesség növelése, valamint a változó gazdasági helyzethez való igazodás érdekében. Ez a felhívás tulajdonképpen megismételte a [z Európai Unió] tisztviselő[i] személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek módosítására irányuló 2011. évi bizottsági javaslat célját, amely a költséghatékonyság biztosítására törekedett, elismerve, hogy az Európai Unió előtt álló jelenlegi kihívások különleges erőfeszítést kívánnak minden egyes közigazgatás részéről, illetve személyzetük minden egyes tagjától a hatékonyság javítása, valamint az európai gazdasági és szociális környezet változásaihoz való alkalmazkodás érdekében. Az Európai Tanács továbbá a személyzeti szabályzat reformjának részeként kérte az uniós intézmények minden alkalmazottja díjazásának és nyugdíjának a módszer révén történő kiigazításának két évre való felfüggesztését és a fizetésekre vonatkozó módszer reformjának részeként az – új – szolidaritási adó újbóli bevezetését.

[...]

(24) Az utazási időre, valamint a származási hely és a foglalkoztatás helye közötti utazási költségek éves térítésére vonatkozó szabályokat alkalmazásuk egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele érdekében modernizálni és észszerűsíteni kell, valamint össze kell kapcsolni a külföldi munkavállalói jogállással. Különösképpen: az éves utazási időt hazautazási szabadságnak kell felváltania, amelyet legfeljebb két és fél napra kell korlátozni.”

6 A személyzeti szabályzat 91. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel az Unió és az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó bármely személy között keletkező minden olyan jogvita tekintetében, amely az adott személyt a 90. cikk (2) bekezdésének értelmében hátrányosan érintő intézkedés jogszerűségére vonatkozik. A Bíróság a pénzügyi természetű jogviták terén teljes körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik.”

- 7 A személyzeti szabályzat VII. melléklete a „Díjazás és költségtérítés” címet viseli. E melléklet tartalmaz egy „Költségtérítés” című 3. szakaszt, amelynek „Utazási költségek” című C. pontja foglalja magában az említett melléklet 7. és 8. cikkét. E 7. cikk előírja, hogy a tisztviselő bizonyos körülmények között átalányösszegre jogosult, amely a saját maga, a ténylegesen a háztartásában élő házastársa és az általa eltartott személyek utazási költségének felel meg. Az említett 7. cikk (4) bekezdése értelmében:

„A tisztviselő származási helyét a kinevezésekor kell meghatározni felvétele elvi helyének [helyesen: főszabály szerint felvételi helyének] vagy kifejezett és kellően indokolt kérése esetén érdekeltségei központjának figyelembevételével. Az így meghatározott származási hely a kinevezésre jogosult hatóság külön határozatával a tisztviselő szolgálati ideje alatt, vagy a szolgálatból történő távozásakor módosítható. A szolgálati idő alatt azonban ilyen határozatot csak kivételes esetben, és a tisztviselő által bemutatott, megfelelő igazoló okmányok alapján lehet hozni.

[...]”

- 8 A személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke a következőket mondja ki:

„(1) A külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra jogosult tisztviselők a (2) bekezdésben foglalt korlátozások keretein belül minden naptári évben jogosultak az alkalmazási helyük és a 7. cikkben meghatározott származási helyük közötti utazás költségének megfelelő átalányösszegre saját maguk és – ha háztartási támogatásra jogosultak – házastársaik és a 2. cikk szerinti eltartottjaik részére.

[...]

(2) Az átalánytérítés alapja a tisztviselő alkalmazásának helye és a származási helye közötti földrajzi távolság utáni kilométerenkénti juttatás.

Ha a[z ugyenezen melléklet] 7. cikk[e] szerint meghatározott származási hely az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az [EUM]-szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az [EFTA] tagállamainak felségterületein kívül eső hely, az átalányösszeg a tisztviselő alkalmazási helye és a tisztviselő állampolgársága szerinti tagállam fővárosa között kilométerben számított földrajzi távolságon alapuló juttatás szerint jár. [...]

[...]

(4) E cikk (1), (2) és (3) bekezdését azokra a tisztviselőkre kell alkalmazni, akiknek az alkalmazási helye a tagállamok területén belül található. [...]

[...]”

A jogviták előzményei

- 9 A jogviták előzményei a megtámadott ítéletek alapján a következőképpen foglalhatók össze.

- 10 A fellebbezők uniós intézmények, jelesül a Bizottság (C-567/22 P–C-569/22 P) vagy az Európai Unió Bírósága (C-570/22 P) tisztviselői. Valamennyien egy tagállam területén rendelkeznek alkalmazási hellyel, és származási helyük az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az EUM-Szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az EFTA tagállamainak felségterületein kívül található.
- 11 Az 1023/2013 rendelet hatálybalépését követően az őket alkalmazó intézmények megállapították a fellebbezőket a személyi szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alapján az alkalmazási hely és a származási helye közötti utazási költségek átalánytérítése címén megillető összeget. E rendelkezés értelmében ezen összeg immár a tisztviselő alkalmazási helye és a tisztviselő állampolgársága szerinti tagállam fővárosa között kilométerben számított földrajzi távolságon alapuló juttatás szerint jár.
- 12 E juttatás említett rendelkezés szerinti számítási módszere minden fellebbező tekintetében jelentős csökkenést eredményezett azon összeghez képest, amelyre a korábbi személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke alapján jogosultak voltak, sőt egyenesen az átalánytérítés hiányához vezettek azon tisztviselők esetében, akik alkalmazási helye kevesebb mint 201 km-re található az állampolgárságuk szerinti tagállam fővárosától.

A Törvényszék előtti eljárások és a megtámadott ítéletek

- 13 A fellebbezők, miután eredménytelenül panaszt nyújtottak be az utazási költségek őket a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke alapján megillető éves átalánytérítésének összegét első alkalommal megállapító határozatokkal szemben, megsemmisítés iránti kereseteket nyújtottak be e határozatokkal szemben a Közzszolgálati Törvényszék előtt, amely kereseteket ezt követően a Törvényszékhez tették át.
- 14 A T-531/16. sz. ügyben benyújtott keresetben az érintett fellebbezők öt kereseti jogalapot terjesztettek elő, amelyekkel lényegében azt kérték, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg azt a határozatot, amellyel a Bizottság első alkalommal alkalmazta tekintetükben a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését;
  - semmisítsen meg a Bizottság által velük szemben e rendelkezés alkalmazásában 2015-től kezdve hozott minden határozatot;
  - semmisítse meg azokat a határozatokat, amelyekkel a Bizottság elutasította a panaszait;
  - kötelezze a Bizottságot a származási helyükre való éves utazás költségeinek akként történő megtérítésére, hogy az fedezze tényleges költségeiket a korábbi személyzeti szabályzat 8. cikkének alapján, valamint a késedelmi kamatokat, és
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 15 A T-532/16., T-533/16. és T-545/16. sz. ügyben benyújtott keresetben az érintett fellebbezők öt kereseti jogalapot terjesztettek elő, amelyekkel lényegében azt kérték, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg azt a határozatot, amellyel az egyes ügyek alperes intézményei, azaz a Bizottság vagy az Európai Unió Bírósága első alkalommal alkalmazták a tekintetükben a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését;
  - semmisítse meg azokat a határozatokat, amelyekkel ezen intézmény elutasította a panaszait; és
  - az említett intézményt kötelezze a költségek viselésére.
- 16 A Törvényszék a megtámadott ítéletekhez vezető valamennyi ügyben először is elutasította a panaszokat elutasító határozatok megsemmisítése iránti kérelmeket, miután megállapította, hogy e határozatok nem rendelkeznek önálló tartalommal.
- 17 Ezt követően a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélettel a Törvényszék egyrészt mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbezőkkel szemben a Bizottság által a jövőben hozandó határozatok megsemmisítése iránti kereseti kérelmet, tekintettel azok hipotetikus jellegére, lévén még nem elfogadott határozatokról van szó, másrészt a negyedik kereseti kérelmet, amennyiben az ezen intézmény arra való kötelezésére irányul, hogy az éves utazás költségeit a korábbi személyzeti szabályzat alapján fizesse meg, és ezt a Törvényszék azzal indokolta, hogy nem feladata felhívást intézni az adminisztrációhoz a személyzeti szabályzat 91. cikke alapján gyakorolt jogszerűségi felülvizsgálat keretében.
- 18 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítéletekhez vezető ügyek mindegyikében megvizsgálta a fellebbezők által első kereseti kérelmük alátámasztásául előadott jogalapokat, amely azon határozatok megsemmisítésére irányult, amelyekkel a fellebbezésben ellenérdekű intézmények első alkalommal alkalmazták tekintetükben a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését, lényegében azért, mert e rendelkezés jogellenes.
- 19 A fellebbezők e jogalapjaikat először az EUMSZ 45. cikk megsértésére, másodszor, a T-531/16. sz. ügyben az egyenlő bánásmód általános elvének a megsértésére, harmadszor a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke céljának megsértésére, összefüggésben a T-531/16. sz. ügyben kimondott általános elvvel – amely szerint a tisztviselőknek jogukban áll, hogy személyes kapcsolataikat fenntartsák érdekeltségeik központjával –, illetve az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7. cikkével, valamint negyedszer a bizalomvédelem elvének és a szerzett jogok elvének a megsértésére alapítják. Mivel a Törvényszék az említett jogalapok mindegyikét elutasította, ezen első kereseti kérelmet is elutasította.
- 20 Következésképpen a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította az érintett fellebbezők arra irányuló kérelmét is, hogy kötelezze a Bizottságot a származási helyükre történő éves utazás költségeinek a tényleges költségek alapján történő megtérítésére.
- 21 Következésképpen a Törvényszék a T-531/16–T-533/16. és T-545/16. sz. ügyekben a kereseteket teljes egészükben elutasította.
- 22 Végül a Törvényszék a fellebbezőket ezen ügyek mindegyikében kötelezte a költségek viselésére.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 23 A C-567/22. P.–C-569/22. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseikkel az érintett fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - teljes egészükben adjon helyt a Törvényszék előtt benyújtott megsemmisítés iránti kereseteiknek, és
  - a Bizottságot kötelezze mind az első, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek a viselésére.
- 24 A Bizottság azt kéri, hogy Bíróság teljes egészükben utasítsa el a fellebbezéseket, és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.
- 25 Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa, amelyek az elsőfokú eljárásba beavatkozó felekként a Bíróság eljárási szabályzata 172. cikkének megfelelően válaszbeadványt nyújtottak be, szintén azt kérik, hogy a Bíróság az említett ügyekben utasítsa el a fellebbezéseket, és az érintett fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.
- 26 Fellebbezésével a C-539/22. P. sz. ügyben az érintett fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - teljes egészében adjon helyt a Törvényszék előtt benyújtott megsemmisítés iránti keresetének, és
  - az Európai Unió Bíróságát kötelezze mind az első-, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.
- 27 Az Európai Unió Bírósága az ezen ügyben benyújtott fellebbezés elutasítását és az érintett fellebbező költségek viselésére való kötelezését kéri.
- 28 A Parlament és a Tanács ugyancsak az említett ügyben benyújtott fellebbezés elutasítását és az érintett fellebbezőnek a költségek viselésére való kötelezését kéri.
- 29 Az eljárási szabályzat 54. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bíróság elnöke 2023. október május 24-én úgy határozott, hogy az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából egyesíti a C-567/22. P.–C-570/22. P. sz. ügyeket.

A fellebbezésekről

- 30 Fellebbezésük alátámasztásául a fellebbezők a C-567/22. P. sz. ügyben három jogalapra hivatkoznak, amelyek közül az elsőt az EUMSZ 45. cikk megsértésére, az indokolás hiányára, az ügyiratok egyes elemeinek téves jogi minősítésére, valamint elferdítésére, a másodikat a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke céljának, valamint azon általános elvnek, amely szerint a tisztviselőknek joguk van megőrizni személyes kapcsolatukat a lényeges érdekeik helyével, illetve a Charta 7. és 8. cikkének megsértésére és az ügyiratok egyes elemeinek az elferdítésére, a harmadikat pedig az egyenlő bánásmód elvének a megsértésére alapítják.

- 31 Fellebbezéseik alátámasztásául a C-568/22. P.–C-570/22. P. sz. ügyek fellebbezői két jogalapra hivatkoznak, amelyek közül az első azonos a C-567/22. P. sz. ügy fellebbezési jogalapjával, a második pedig a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke céljának, valamint az arányosság elvének a megsértésén alapul.
- 32 Előjáróban fontos kiemelni, hogy egyrészt a T-531/16. sz. ügy felpereseinek második és harmadik és részben negyedik kereseti kérelmét, másrészt a T-532/16., T-533/16. és T-545/16. sz. ügy felpereseinek kérelmét a Törvényszék a jelen ítélet 16. és 17. pontjában foglalt megfontolások alapján elutasította a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 26–28. pontjában, a C-568/22. P. ügyben megtámadott ítélet 22. pontjában, a C-569/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 23. pontjában és a C-570/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 22. pontjában.
- 33 Noha a fellebbezők a megtámadott ítéletek azon részében való hatályon kívül helyezését is kéri, amelyekben a Törvényszék e kereseti kérelmeket elutasította, meg kell állapítani, hogy e megfontolásokat a fellebbezések keretében nem bírálják, és azokat az e fellebbezések alátámasztásául előterjesztett érvek egyike sem érinti.
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében a fellebbezésnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok és jogi érvek, valamint az említett jogalapok rövid ismertetését.
- 35 Az ítélezési gyakorlatnak megfelelően a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt pontjait, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, ellenkező esetben a fellebbezés vagy az érintett jogalap elfogadhatatlannak minősül (lásd ebben az értelemben: 2021. november 23-i Tanács kontra Hamas ítélet, C-833/19 P, EU:C:2021:950, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 36 Következésképpen a C-567/22. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést mint elfogadhatatlant el kell utasítani, amennyiben az az ezen ügyben megtámadott ítélet azon részének hatályon kívül helyezésére irányul, amely a T-531/16. sz. ügyben előadott második és harmadik kereseti kérelem elutasítására, valamint az ezen ügyben előterjesztett negyedik kereseti kérelem azon részének elutasítására vonatkozott, amely arra irányult, hogy a Bíróság kötelezze a Bizottságot az éves utazási költségeknek a korábbi személyzeti szabályzat rendelkezéseinek alapján történő megtérítésére, mivel a fellebbezés e tekintetben nem tartalmazta az azt alátámasztó érveket.
- 37 Ugyanezen indokok folytán a C-568/22. P.–C-570/22. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseket mint elfogadhatatlanokat ugyancsak el kell utasítani, amennyiben azok az ezen ügyekben megtámadott ítéletek azon részükben való hatályon kívül helyezésére irányulnak, amelyek a T-532/16., T-533/16. és T-545/16. sz. ügyekben előterjesztett második kereseti kérelem elutasítására vonatkoznak.
- 38 Következésképpen érdemben annyiban kell megvizsgálni a fellebbezéseket, amennyiben azok a megtámadott ítéletek azon részeinek hatályon kívül helyezésére irányulnak, amelyek elutasították a fellebbezők első kereseti kérelmét, amelyekkel a fellebbezők, amennyiben itt releváns, azon határozat megsemmisítését kérték, amellyel a munkáltató intézmény első alkalommal alkalmazta a tekintetükben a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését.

A fellebbezések mindegyikének első jogalapjáról

- 39 A fellebbezések mindegyikének első jogalapja lényegében három részből áll, amelyek közül az első az EUMSZ 45. cikk megsértésén, a második az indokolás hiányán, a harmadik pedig az ügyiratok egyes elemeinek elferdítésén, valamint téves jogi minősítésen alapul.
- 40 A jogalap első részével a fellebbezők elsősorban azt állítják, hogy a Törvényszék a megsemmisítés iránti kereset alátámasztásául felhozott, az EUMSZ 45. cikk megsértésére alapított jogalapot csak azon részében vizsgálta, amely arra az évre vonatkozik, miszerint a VII. melléklet 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést tartalmaz, jóllehet ők arra hivatkoztak, hogy ez a rendelkezés a munkavállalók szabad mozgását is korlátozza, és jogalapjuknak e szempontból való vizsgálata speciális elemzést tett volna szükségessé. Ennek folytán a Törvényszék nem válaszolt egy elé terjesztett jogalapra, következésképpen megsértette indokolási kötelezettségét.
- 41 Az ezen első rész keretében másodlagosan előterjesztett kifogással e fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék mindenesetre tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt állampolgársági kritériumot anélkül validálta, hogy megvizsgálta volna e kritérium elfogadhatóságát és arányosságát e rendelkezés céljára tekintettel.
- 42 E jogalap második részével a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék „indokolási hibát” vétett, amikor a 2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet (C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240) 51. pontjára tévesen hivatkozott.
- 43 A jogalap harmadik részével a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék elferdítette az ügyiratok egyik elemét, és két jogi minősítési hibát vétett: az elsőt azzal, hogy „marginális helyzetnek” minősítette azon 756 tisztviselő vagy alkalmazott helyzetét, akiknek származási helye 2015. január 1-jén a tagállamok területén kívül volt, a másodikat pedig a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt állampolgársági kritérium alkalmazásának következményeivel kapcsolatban, amennyiben „esetleges kényelmetlenségnek” minősítette e tisztviselők utazási költségei megtérítésének jelentős vagy akár nullára való csökkenését.

Az első jogalap első részének az indokolás hiányára vonatkozó kifogásáról

– A felek érvei

- 44 Első jogalapjuk első részének keretében a fellebbezők elsődlegesen az indokolás hiányára alapított kifogást adnak elő, amelyet elsőként kell megvizsgálni. E kifogással azt állítják, hogy a Törvényszék nem foglalt állást a munkavállalók szabad mozgása akadályának fennállására vonatkozó érvelésük tárgyában, mivel az EUMSZ 45. cikk megsértésére alapított jogalapjukat kizárólag az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó érvelésük szempontjából vizsgálta.
- 45 Az intézmények, mint a fellebbezésben ellenérdekű felek, vitatják e kifogás megalapozottságát.

– A Bíróság álláspontja

- 46 Emlékeztetni kell arra, a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség olyan lényeges formai követelménynek minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok egyértelmű kifejezéséből áll, amelyeken e határozat alapszik. Ha ezen indokok hibában szenvednek, az a határozat jogszerűségét érintheti, de annak indokolását nem, ami megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki. (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. november 24-i Thunus és társai kontra EBB ítélet, C-91/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:928, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 A jelen ügyben az EUMSZ 45. cikk megsértésére alapított, az előtte folyó megsemmisítési keresetek mindegyikében előterjesztett jogalap vizsgálatának keretében a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy „[a]mennyiben a felperesek azt állítják, hogy a [személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése] korlátozást [valósít] meg, mivel eltántorítja [őket] attól, hogy éljenek szabad mozgáshoz való jogukkal, hogy az európai közszolgálatban munkát vállaljanak, meg kell állapítani, hogy ez az érvelés összekeveredik az [e rendelkezés] állítólag annyiban hátrányosan megkülönböztető jellegére vonatkozó érveléssel, amennyiben állampolgárságon alapuló eltérő bánásmódot vezet be a munkavállalók között munkafeltételeik tekintetében”.
- 48 E megfontolásokkal a Törvényszék kifejezetten figyelembe vette a fellebbezőknek a korlátozás fennállására vonatkozó érveit, de azt olyan módon elemezte, amely arra vezette őt, hogy együttesen vizsgálja azzal az érveléssel, amellyel a fellebbezők a hátrányos megkülönböztetés megsértését állítják.
- 49 Következésképpen az első jogalap első részének az indoklás hiányára alapított kifogását, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

Az első jogalap első részének az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított kifogásáról

– A felek érvei

- 50 Első jogalapjuk első részének másodlagosan előterjesztett kifogásával, amelyet ezt követően vizsgálni kell, a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt állampolgársági kritériumot az 1023/2013 rendelet céljára tekintettel, az általa jogosnak vélt, költségvetési, adminisztrációs és személyzeti politikai indokok alapján validálta, anélkül, hogy megvizsgálta volna, hogy e kritérium elfogadható és arányos-e e 8. cikk céljára tekintettel, vagyis hogy olyan kedvezményt nyújtson, amelynek lehetővé kell tennie az érintett tisztviselők és az általuk eltartott személyek számára, hogy legalább évente egyszer származási helyükre utazzanak.

- 51 E kifogás különösen a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 72–78. pontját, a C-568/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 38–41. és 57–59. pontját, a C-569/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 39–42. és 62–64. pontját, valamint a C-570/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 38–41. és 60–62. pontját érinti.
- 52 E tekintetben a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése állampolgárságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést tartalmaz, és a Törvényszék megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, amikor azt állapította meg, hogy azok az okok, amelyeket ő az e rendelkezés elfogadásához vezető okokként meghatározott, jogszerűek, anélkül, hogy értékelte volna az említett rendelkezés arányos jellegét vagy a benne foglalt, állampolgárságon alapuló szempontnak az ezen 8. cikk által követett célra való alkalmasságát.
- 53 A fellebbezők szerint a Törvényszék nem vizsgálta, hogy e kritérium megfelelő vagy alkalmas-e az érintett tisztviselők azon lehetőségére tekintettel, hogy legalább évente egyszer származási helyükre utazzanak annak érdekében, hogy családi, szociális és kulturális kapcsolataikat fenntartsák, az európai uniós közszolgálat e tekintetben irányadó általános elvével összhangban.
- 54 A fellebbezők a C-568/22. P. sz. ügyben azt állítják, hogy noha mindkettőjük származási helyeként Buenos Aires (Argentína) van meghatározva, amely több mint 11 000 km távolságra található alkalmazási helyüktől, Brüsszeltől (Belgium), eltérő összeget kaptak az utazási költségek megtérítése címén, amelyeket a Brüsszel és Róma (Olaszország) vagy Brüsszel és Madrid (Spanyolország), az állampolgárságuk szerinti tagállamok fővárosa, közötti távolság alapján számoltak, és ez a távolság kevesebb mint tizenöt százalékát teszi ki az alkalmazási helyük és származási helyük közötti távolságnak. A fellebbezők a C-567/22. P. sz. ügyben bemutatják a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdése második albekezdése alkalmazásának következményeit, hangsúlyozva, hogy egy másik fellebbező, akinek származási helyeként ugyancsak Buenos Aires van meghatározva, és akinek alkalmazási helye Luxembourg (Luxemburg), az őt megillető térítést a Luxembourg és Brüsszel, az állampolgársága szerinti tagállam fővárosa közötti távolság alapján kapja, és semmilyen összeget nem kap az utazási költségek átalánytérítése címén, mivel ez a távolság 201 km-nél kisebb.
- 55 A fellebbezők egyébiránt hangsúlyozzák, hogy az uniós jogalkotónak több lehetőség is a rendelkezésére állt a Törvényszék által figyelembe vett költségvetési ézszerűsítés céljának eléréséhez az említett 8. cikk céljának megsértése vagy az érintett tisztviselők közötti, állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés bevezetése nélkül, például úgy, hogy az utazási költségek megtérítésének kiszámításához a származási helyhez vezető útnak az Unió külső határain húzódó pontját veszik alapul, és az ezt meghaladó rész tekintetében meghatároz egy plafonértéket vagy csökkenti a kedvezmény összegét.
- 56 A fellebbezésben ellenérdekű intézmények vitatják az említett kifogás megalapozottságát.
- 57 Közelebbről a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék helytállóan állapította azt meg, hogy a tisztviselő állampolgárságára vonatkozó kritérium megfelelő, mivel a Bíróság 2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítéletének (C-517/19 P és C-518/19. P, EU:C:2021:240) 72. és 73. pontjában elismerte annak relevanciáját többek között a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikkének összefüggésében. Egyébiránt a Bizottság, a Parlament és a Tanács kiemeli, hogy az, hogy egy tisztviselő származási helye harmadik országban van, olyan

objektív tényező, amely igazolhatja a tárgyra vonatkozó speciális szabály meghozatalát, mivel e tényező a költségtérítés különbségének egyetlen okát képezi, az érintett tisztviselők állampolgárságán kívül, amely csak másodlagos kritériumnak minősül.

- 58 A Parlament rámutat továbbá arra, hogy a Törvényszék helyesen vette tekintetbe azt, hogy az állampolgársági kritérium objektív, és a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikkének egyszerű, átlátható és megkülönböztetéstől mentes alkalmazását teszi lehetővé azon tisztviselők tekintetében, akiknek származási helye a tagállamok területén kívül található.
- 59 Ezenfelül a Tanács előadja, hogy az állampolgárság az európai közszolgálati jogban a különbségtétel általánosan elfogadott kritériuma egy olyan vélelem alapján, amely szerint valamely személy állampolgársága komoly támpontul szolgál a tekintetben, hogy többszörös kapcsolat áll fenn e személy, valamint azon ország között, amelynek állampolgára, ami kizárja, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését lényegüket tekintve hátrányosan megkülönböztetőnek lehessen tekinteni.

– *A Bíróság álláspontja*

- 60 Meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék, miután úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőknek az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére vonatkozó érvelését célszerű az EUMSZ 45. cikk megsértésére alapított jogalap keretében vizsgálni, lényegében azt állapította meg, hogy a fellebbezők azon érvelése, amely szerint a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése akadályozásnak minősül, keveredik az állampolgárság alapján történő eltérő bánásmód fennállására vonatkozó érvelésükkel. Ami ezt az érvelést illeti, a Törvényszék lényegében kiemelte, hogy azok a tisztviselők, akiknek ugyanaz az alkalmazási helye valamely tagállam területén, és ugyanaz a származási helyük, amely az Unión kívül található, azonos összeget kell kapniuk az utazási költségek átalánytérítése címén még akkor is, ha különböző állampolgársággal rendelkeznek.
- 61 E tekintetben a Törvényszék megállapította, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében a tisztviselőket megillető ezen költségtérítés összege ténylegesen állampolgárságuk alapján kerül meghatározásra.
- 62 A Törvényszék ugyanakkor hangsúlyozta egyrészt azt, hogy e rendelkezés nem az említett költségtérítés iránti jogosultság fennállására, hanem kizárólag ezen összeg kiszámításának módjára vonatkozik, és megállapította, hogy erre vonatkozóan széles mérlegelési mozgásteret kell az uniós jogalkotó számára elismerni.
- 63 Másrészt a Törvényszék rámutatott lényegében arra, hogy az uniós jogalkotó élhet olyan kategorizálással, amely adott esetben állampolgárságon alapuló kritérium alkalmazásával jár, amennyiben ez a kategorizálás nem alapjában hátrányosan megkülönböztető jellegű az általa követett célra tekintettel. Márpedig a jelen ügyben egy ilyen kritérium megválasztása jogszerű célokra, jelesül az utazási költségek megtérítésére vonatkozó szabályok modernizálásának és észszerűsítésének szükségességén alapul, hogy ezzel alkalmazásuk az európai gazdasági és szociális környezetben a költséghatékonyságot biztosítva egyszerűbbé és átláthatóbbá váljon, ami megköveteli a költségvetés konszolidálását. Ezenfelül a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése arányos ezen, az uniós jogalkotó által követett modernizációs, észszerűsítési és költséghatékonyság-optimalizációs jogszerű célokkal. Olyan területről lévén szó ugyanis, amelyen a jogalkotó széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, és

amelyen ennél fogva csak valamely intézkedésnek az általa követett céllal kapcsolatban nyilvánvalóan nem megfelelő jellege befolyásolhatja annak jogszerűségét, a jogalkotó olyan kritériumot alkalmazott, amely természeténél fogva objektív, könnyen alkalmazható, átlátható, és amelynek alkalmazása tehát megtakarítást eredményezhet.

- 64 Előjáróban ki kell emelni, hogy a Törvényszék előtti kereseteik keretében a fellebbezők nem vitatták magát azt a tényt, hogy az 1023/2013 rendelet útján az uniós jogalkotó módosította az utazási költségek átalánytérítése kiszámításának módjait. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a tisztviselők és az adminisztráció közötti jogviszony nem szerződéses jellegű, hanem a személyzeti szabályzaton alapul. Ennél fogva a tisztviselők jogait és kötelezettségeit, csakúgy mint a szerződéses alkalmazottak jogait és kötelezettségeit, amelyek a személyzeti szabályzatnak az ő tekintetükben analógia útján alkalmazandó rendelkezéseiből, például a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikkéből erednek, a jogalkotó az uniós jogból eredő követelmények tiszteletben tartása mellett bármikor módosíthatja (lásd ebben az értelemben: 2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 49. és 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 E követelmények körében szerepel az egyenlő bánásmódnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkében kimondott elve (2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ez az elv az uniós jog alapelveinek minősül, amelynek egyik sajátos kifejeződése a Charta 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve (2022. július 14-i Bizottság kontra VW és társai ítélet, C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P és C-139/21 P, EU:C:2022:557, 140. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy a különböző helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, hacsak ez a bánásmód objektív módon nem igazolható (2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Ahhoz, hogy meg lehessen határozni, hogy sor került-e ezen elv megsértésére, figyelembe kell venni többek között azon rendelkezés tárgyát és célját, amelyről azt állítják, hogy sérti ezt az elvet (2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Egyébiránt a személyzeti szabályzatnak a jelen ügyekben szóban forgókhoz hasonló szabályai esetén és figyelemmel az e tekintetben az uniós jogalkotó rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkörre, az egyenlő bánásmód elve csak abban az esetben sérül, ha a jogalkotó a szóban forgó szabályozással elérni kívánt célkitűzéshez képest önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő megkülönböztetést alkalmaz (2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 70 A jelen ügyben, ami a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikkét illeti, az e rendelet V. mellékletének a hazautazási szabadságra vonatkozó 7. cikkével összefüggésben olyan kedvezmények biztosítását célozza, amelyek lehetővé teszik a tisztviselő és az általa eltartott személyek számára, hogy évente legalább egyszer a származási helyükre utazzanak azért, hogy családi, társadalmi és kulturális kapcsolataikat fenntartsák (2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 71 E kedvezmény nyújtásával a 8. cikk az európai közszolgálati jog azon általános elvének érvényre juttatásához járul hozzá, amely szerint a tisztviselőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kinevezése, valamint az alkalmazási helye és a lakóhelye közötti távolság ellenére is megőrizhesse személyes kapcsolatait azzal a hellyel, ahol fő érdekeltségei találhatóak (lásd ebben az értelemben: 1985. május 2-i De Angelis kontra Bizottság ítélet, 144/84, EU:C:1985:171, 13. pont).
- 72 Ennek érdekében az említett 8. cikk (1) bekezdésében akként rendelkezik, hogy azon tisztviselőket, akik származási helye eltér az alkalmazási helytől, és akik külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra jogosultak, megilleti az alkalmazási helyük és a 7. cikkben meghatározott származási helyük – függetlenül annak elhelyezkedésétől – közötti utazás költségének megfelelő átalányösszeg megfizetésében álló pénzügyi kedvezmény.
- 73 Ugyanezen 8. cikk (2) bekezdése e pénzügyi kedvezmény kiszámításának módját határozza meg. Ennek érdekében e rendelkezés első bekezdésében előírja, hogy ezen átalánytérítés alapja a tisztviselő alkalmazásának helye és a származási helye közötti földrajzi távolság, pontosítva ugyanakkor második bekezdésében, hogy ha a származási hely az Unió tagállamainak területén kívül eső, vagy az EUM-Szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve EFTA tagállamainak felségterületein kívül eső hely, az említett átalánytérítés az érintett tisztviselő alkalmazási helye és a tisztviselő állampolgársága szerinti tagállam fővárosa közötti földrajzi távolság alapján jár.
- 74 A jelen kifogás keretében hivatkozott állítólagos eltérő bánásmód azon tisztviselőket érinti, akik származási helye az Unión kívül található azon tagállam függvényében, amelyeknek az állampolgárai.
- 75 Meg kell állapítani, hogy tekintettel az arra irányuló célra, hogy lehetővé váljon a személyes kapcsolatok fenntartása a főbb érdekeltségek központjával, ehhez hasonló minden olyan tisztviselő helyzete, aki jogosult külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra.
- 76 E tekintetben a jelen ügy eltér a 2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélethez (C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240) vezető ügytől, mivel – amint az a jelen ítélet 68., 71. és 74. pontjából kitűnik – az ezen utóbbi tárgyát képező eltérő bánásmód a tisztviselők két olyan kategóriáját érintette, akik helyzete nem volt hasonló. Azon tisztviselők sorában ugyanis, akik származási helye eltért alkalmazási helyüktől, az egyik kategória azokat foglalta magában, akik jogosultak voltak külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra, tehát akiket főszabály szerint úgy tekintettek, hogy kevésbé vagy nem integrálódtak az alkalmazási tagállam társadalmába, és akiknek e ténynél fogva a legnagyobb szükségük van az utazási költségek megtérítésére, míg a másik kategóriát olyan tisztviselők alkották, akik ilyen támogatásokra nem voltak jogosultak, így őket úgy lehetett tekinteni, hogy alkalmazási helyükkel szorosabb kapcsolatban vannak.

- 77 Ezzel szemben az, hogy az említett ítélethez vezető ügyben ezen eltérő bánásmód magára az utazási költségek átalánytérítéséhez való jogosultságra vonatkozott, miközben a jelen ügyben hivatkozott eltérő bánásmód annak kiszámításának módjára vonatkozik, nem bír relevanciával, mivel az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása mindkét esetben felmerül.
- 78 Ami az állampolgársági kritérium alkalmazását illeti, vitathatatlan, hogy ezzel kapcsolatban a Bíróság már megállapította, hogy az olyan objektív tényezőnek minősülhet, amely egy pénzügyi kedvezmény, a jelen esetben a külföldi tartózkodási támogatás nyújtásának feltételéül szabható amiatt, mert e kritérium egyebek mellett közvetlenül kapcsolódik az ezen kedvezmény által követett célhoz, ami nem más, mint a külföldi jogálláshoz kapcsolódó kényelmetlenségek ellensúlyozása (lásd: 1980. október 16-i Hochstrass kontra Bíróság ítélet (147/79, EU:C:1980:238, 12–14. pont).
- 79 A jelen ügyben mindazonáltal az állampolgársági kritérium, amelynek alapján az utazási költségeknek az érintett tisztviselőket megillető átalánytérítését kiszámítják, nincs kapcsolatban a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke által követett céllal, mivel azt eredményezi, hogy az utazási költségeket az érintettek alkalmazási helye és származási helye közötti távolság alapján számolják ki.
- 80 A fentiekből az következik, hogy e rendelkezés azzal, hogy olyan számítási kritériumot határoz meg, amely azon tagállam fővárosának elhelyezkedésén alapul, amely tagállamnak az személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett tisztviselők az állampolgárai, önkényes megkülönböztetést vezet be azon tisztviselőkkel szemben, akik származási helye az Unión kívül található, mivel e térítést olyan távolság alapján számítják ki, amely nincs kapcsolatban az e tisztviselők alkalmazási helye és származási helye közötti távolsággal.
- 81 Nyilvánvaló, hogy a költséghatékonyságnak az európai gazdasági és szociális környezetben való biztosítására irányuló cél, amely különleges erőfeszítést kíván minden egyes közigazgatás részéről, illetve személyzetük minden egyes tagjától a hatékonyság javítása, valamint az utazási költségek éves térítésére vonatkozó szabályok alkalmazásának egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele, modernizálása és észszerűsítése érdekében, amely célokat az 1023/2013 rendelet (12) és (24) preambulumbekzdése mondja ki, igazolhatják, hogy az érintett kedvezményre csak azon tisztviselők legyenek jogosultak, akiknek arra a leginkább szükségük van (lásd ebben az értelemben: 2021. március 25-i Álvarez y Bejarano és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/19 P és C-518/19 P, EU:C:2021:240, 68. pont), vagy azt, hogy e kedvezményt csökkentsék. Ugyanakkor ezen, tisztán költségvetési, adminisztratív vagy személyzeti politikai megfontolások önmagukban nem igazolhatják objektíven a hasonló helyzetben található tisztviselők közötti, olyan kritérium alkalmazásából eredő eltérő bánásmódot, amely semmilyen kapcsolatban nem áll a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke által követett céllal.
- 82 A fentiekből az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az uniós jogalkotó által az érintett tisztviselők állampolgársága alapján bevezetett eltérő bánásmódot költségvetési jellegű, adminisztratív vagy a humán erőforrások szervezéséhez kapcsolódó megfontolások igazolják.
- 83 Következésképpen a fellebbezések mindegyike esetében helyt kell adni az első jogalap első része azon kifogásának, amely az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére vonatkozik, következésképpen a megtámadott ítéleteket hatályon kívül kell helyezni azon részükben, amely a megsemmisítés iránti keresetek első kérelmének elutasítására,

valamint, ebből következőleg, egyrészt a T-531/16. sz. ügy negyedik kereseti kérelmében foglalt kérelem elutasítására, másrészt a T-531/16–T-533/16. és T-545/16. sz. ügyekben a fellebbezőknek a költségek viselésére való kötelezésére vonatkozik, anélkül, hogy az első fellebbezési jogalap többi részét vizsgálni kellene.

A C-567/22. P. sz. ügyben előterjesztett, harmadik fellebbezési jogalapról

A felek érvei

- 84 Harmadik jogalapjukkal a C-567/22. P. sz. ügy fellebbezői lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor validálta azt az eltérő bánásmódot, amelyet a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikkének (2) bekezdése az alkalmazási helyük és származási helyük közötti utazás költségeinek átalánytérítésére jogosult tisztviselők között bevezetett, és amely ezen összeg kiszámításának eltérő módját írta elő azon tisztviselők tekintetében, akik származási helye az Unió tagállamainak területén kívül vagy az EUM-Szerződés II. mellékletében felsorolt országokon és felségterületeken, illetve az EFTA tagállamainak felségterületein kívül található.
- 85 E jogalap közelebbről a C-567/22. P. sz. ügyben megtámadott ítélet 59–63. pontjára vonatkozik.
- 86 Ezen ügy fellebbezői azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy az érintett tisztviselők két kategóriája között megvalósuló eltérő bánásmód, amely tisztviselők hasonló helyzetben vannak a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikkének tárgyára és céljára tekintettel, az 1023/2013 rendelet (2) és (12) preambulumbekkezdésében említett jogszerű célokkal igazolható. E fellebbezők szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy tekintettel arra a széles mérlegelési mozgástérre, amellyel az uniós jogalkotó e tárgyban rendelkezik, nem nyilvánvaló, hogy ne lenne megfelelő, hogy e célok elérése érdekében e kedvezmény kiszámításának módját eltérően határozzák meg azon, e 8. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett tisztviselők tekintetében, akik származási helye az Unión kívül található. A Törvényszék ugyanis elmulasztotta ezen eltérő bánásmód arányos voltának maga az említett 8. cikk által követett célra tekintettel történő vizsgálatát.
- 87 E fellebbezők e tekintetben azon érvelésre utalnak, amelyet az első jogalap keretében az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére vonatkozó kifogás keretében adtak elő.
- 88 A fellebbezésben ellenérdekű intézmények vitatják a C-567/22 P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés harmadik jogalapjának megalapozottságát.
- 89 Közelebbről a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék megvizsgálta az érintett tisztviselők összehasonlíthatóságát a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke tekintetében, és megállapította, hogy az e cikkben előírt költségtérítés a tisztviselők e két kategóriája tekintetében hasonló. Ezenkívül a Törvényszék helytállóan vonta le azt a következtetést a személyzeti szabályzat 1023/2013 rendelet által végrehajtott reformjának céljára és azon széles mérlegelési jogkörre tekintettel, amellyel a jogalkotó rendelkezik, hogy ugyanezen jogalkotó nem alkalmazott önkényes különbségtételt, és nem hozott nyilvánvalóan alkalmatlan döntést.

A Bíróság álláspontja

- 90 A jelen jogalap keretében felrótt állítólagosan eltérő bánásmód azon tisztviselőket érinti, akik származási helye az Unión kívül található, szemben azon tisztviselőkkel, akik származási helye az Unióban van.
- 91 A jelen ítélet 75. pontjából az következik, hogy tekintettel az arra irányuló célra, hogy lehetővé váljon a személyes kapcsolatok fenntartása a főbb érdekeltségek központjával, ehhez hasonló minden olyan tisztviselő helyzete, aki jogosult külföldi munkavégzési támogatásra vagy külföldi tartózkodási támogatásra, függetlenül attól, hogy származási helye az Unió területén belül vagy kívül található.
- 92 Márpedig a tisztviselők között annak alapján alkalmazott különbségtétel, hogy származási helyük az Unión belül vagy kívül található, nincs kapcsolatban e céllal.
- 93 Következésképpen a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése e tekintetben önkényes különbségtételt vezet be azon tisztviselők hátrányára, akik származási helye az Unión kívül található.
- 94 Egyébiránt, amint az a jelen ítélet 81. pontjában kiemelésre került, tisztán költségvetési, adminisztratív vagy személyzeti politikai megfontolások önmagukban nem igazolhatják objektíven a hasonló helyzetben található tisztviselők közötti, olyan kritérium alkalmazásából eredő eltérő bánásmódot, amely semmilyen kapcsolatban nem áll a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke által követett céllal.
- 95 A fentiekből az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az uniós jogalkotó által az alkalmazási hely és a származási hely közötti utazás költségeinek átalánytérítésére jogosult tisztviselők között annak alapján bevezetett eltérő bánásmód, hogy a származási hely az Unión belül vagy kívül található, igazolható költségvetési, adminisztrációs vagy a humán erőforrások kezeléséhez kapcsolódó megfontolásokkal.
- 96 Tehát helyt kell adni a C-567/22. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik fellebbezési jogalapnak is, és következésképpen az e fellebbezés keretében megtámadott ítéletet meg kell semmisíteni a jelen ítélet 83. pontjában pontosítottakkal azonos részében.

A fellebbezés többi jogalapjáról

- 97 Tekintettel arra, hogy a Bíróság helyt ad a fellebbezések első jogalapjának első része keretében előterjesztett, az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére vonatkozó kifogásának és a C-567/22. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalapjának, a fellebbezés többi jogalapját nem szükséges megvizsgálni.

A Törvényszék előtti keresetekről

- 98 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.

- 99 A jelen ügyben, tekintettel többek között arra a körülményre, hogy a T-531/16.–T-533/16. és T-545/16. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereseteket lényegében olyan jogellenességi kifogásra alapították, amely a Törvényszék előtti kontradiktórius vita tárgyát képezte, és amelynek vizsgálatához nem szükséges semmilyen további pervezető vagy eljárási intézkedés meghozatala, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy e keresetek elbírálását a per állása megengedi, és azokat érdemben el kell bírálni.
- 100 Tekintettel a megtámadott ítéletek részleges hatályon kívül helyezésére, kizárólag az említett keresetek első, megsemmisítés iránti kérelmei és a T-531/16. sz. ügyben előterjesztett, pénzügyi jellegű kérelmek tárgyában kell határozni.

A megsemmisítés iránti első kereseti kérelmekről

- 101 A Törvényszék előtt a fellebbezők, az őket érintő részekben, azon határozat megsemmisítését kérték, amellyel a tisztviselő intézménye első alkalommal alkalmazta a tekintetében a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdését.
- 102 A fellebbezők e kérelmük alátámasztásául e rendelkezés jogellenességére vonatkozó kifogással éltek, amelyet többek között az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elvének megsértésére alapítanak.
- 103 A fellebbezések vizsgálatából és különösen a jelen ítélet 80–83. pontjából az következik, hogy ezen jogellenességi kifogás megalapozott.
- 104 Tehát a T-531/16.–T-533/16. és T-545/16. sz. ügyben előterjesztett megsemmisítési kereset első kereseti kérelmének helyt kell adni, következésképpen meg kell semmisíteni azokat a határozatokat, amelyekkel azon intézmények, amelyeknek a fellebbezők a tisztviselői, első alkalommal állapították meg az éves utazási költségek átalánytérítésére vonatkozó jogukat a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában.

A T-531/16. sz. ügyben előterjesztett, pénzügyi jellegű kereseti kérelmekről

- 105 A T-531/16. sz. ügy felperesei a Törvényszék előtt azt állították, hogy azon határozat megsemmisítésének, amely a 2014-es évre utazási költségeik megtérítésének összegét megállapította, a származási helyükre való éves utazási költségeik 2014. június 12-től számított késedelmi kamatokkal növelt összegének megtérítését kellett volna eredményeznie tényleges költségeik alapján.
- 106 A Törvényszék – e költségtérítés iránti kérelem elfogadhatóságának vizsgálata nélkül – úgy ítélte meg, hogy e kérelmet a megsemmisítés iránti kereseti kérelmek elutasítása következményeként el kell utasítani, mivel azokkal szoros összefüggést mutat.
- 107 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat 91. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel az Unió és az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó bármely személy között keletkező minden olyan jogvita tekintetében, amely az adott személyt a 90. cikk (2) bekezdése értelmében hátrányosan érintő intézkedés jogszerűségére vonatkozik, és a Bíróság a pénzügyi természetű jogviták terén teljes körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

- 108 Az említett 91. cikk (1) bekezdése értelmében „pénzügyi természetű jogviták[nak]” minősül valamennyi olyan jogvita, amely valamely intézmény által valamely alkalmazott részére olyan összeg megfizetésére irányul, amely a személyzeti szabályzat vagy a munkaviszonyt szabályozó más jogi aktus alapján őt megítélése szerint megilleti (lásd ebben az értelemben: 2007. december 18-i Weissenfels kontra Parlament ítélet, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 109 Főszabály szerint a személyzeti szabályzat 91. cikkének (1) bekezdésében a közösségi bíróságra ruházott korlátlan felülvizsgálati jogkör e bíróság feladatává teszi, hogy az előtte folyamatban lévő jogvitákban teljes körű megoldást adjon, azaz határozzon az alkalmazott valamennyi jogáról és kötelességéről, azzal hogy a szóban forgó felülvizsgálattal érintett intézményre kell bíznia az ítélet megfelelő részének az általa pontosan meghatározott feltételek szerinti végrehajtását (lásd ebben az értelemben: 2007. december 18-i Weissenfels kontra Parlament ítélet, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 67. pont).
- 110 Ennélfogva az uniós bíróság feladata, hogy adott esetben valamely intézményt olyan összeg megfizetésére kötelezzen, amelyre a fellebbező a személyzeti szabályzat vagy más jogi aktus értelmében jogosult (lásd ebben az értelemben: 2007. december 18-i Weissenfels kontra Parlament ítélet, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 68. pont).
- 111 A fenti indokokból az következik, hogy a T-531/16. sz. ügyben megtámadott határozatok megsemmisítése a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdése második albekezdésének – amely rendelkezésen e határozatok alapultak – kifogás útján megállapított jogellenességéből ered.
- 112 Mivel tehát az említett rendelkezéstől el kell tekinteni, a T-531/16. sz. ügyben az utazási költségek megtérítésének a fellebbezőket a 2014-es évre megillető összegét kizárólag a személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdése első albekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában kell meghatározni.
- 113 Következésképpen a Bizottságot kötelezni kell arra, hogy a T-531/16. sz. ügyben minden fellebbezőnek fizesse meg a 2014-es év címén utazási költségként már felvett összeg és az alkalmazásának helye és a származási helye közötti földrajzi távolság utáni kilométerenként számított támogatás alkalmazásából eredő megtérítés törvényes késedelmi kamatokkal növelt összegét.

A költségekről

- 114 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 115 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

- 116 Mivel a Bizottság és az Európai Unió Bírósága a jelen fellebbezések keretében és lényegében a Törvényszék előtti keresetek keretében is pervesztes lett, és a C-567/22. P.–C-569/22. P. és C-570/22. P. sz. ügyek fellebbezői kérték, hogy a Bíróság ezen intézményeket kötelezze a költségek viselésére, el kell rendelni, hogy azok, saját költségeiken felül, viselik a fellebbezők részéről mind első fokon, mind a jelen fellebbezés keretében felmerült költségeket is.
- 117 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Parlament és a Tanács, amelyek az eljárásba első fokon beavatkoztak, maguk viselik a saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének 2022. június 15-i Dumitrescu és Schwarz kontra Bizottság ítéletét (T-531/16, EU:T:2022:362), 2022. június 15-i YT és YU kontra Bizottság ítéletét (T-532/16, EU:T:2022:363), 2022. június 15-i YV és társai kontra Bizottság ítéletét (T-533/16, EU:T:2022:364), valamint 2022. június 15-i YY és ZA kontra az Európai Unió Bírósága ítéletét (T-545/16, EU:T:2022:366) annyiban, amennyiben ezen ítéletekkel a Törvényszék elutasította Vasile Dumitrescu és Guido Schwarz (T-531/16), YT és YU (T-532/16), YV (T-533/16), valamint ZA (T-545/16) azon határozatok megsemmisítése iránti kereseteit, amelyekkel az Európai Bizottság (T-531/16–T-533/16) és az Európai Unió Bírósága (T-545/16) első alkalommal határozta meg a tekintetükben az utazási költségek átalánytérítésének összegét az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosításáról szóló, 2013. október 22-i 1023/2013/EU, Euratom rendeletből eredő változata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában, és amennyiben ezen ítéletekkel a Törvényszék a költségekről határozott.**
- 2) **A Bíróság a fellebbezéseket az ezt meghaladó részükben elutasítja.**
- 3) **A Bíróság megsemmisíti az Európai Bizottság azon határozatait, amelyekkel a Vasile Dumitrescu és Guido Schwarz utazási költségek átalánytérítésére vonatkozó jogait az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az 1023/2013 rendeletből eredő változata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában meghatározta, amint e határozatok a 2014. június havi illetményelszámolásaikból kitűntek.**
- 4) **A Bíróság megsemmisíti az Európai Bizottság azon határozatait, amelyekkel az YT és YU utazási költségek átalánytérítésére vonatkozó jogait az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az 1023/2013 rendeletből eredő változata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában meghatározta, amint e határozatok a 2014. június vagy július havi illetményelszámolásaikból kitűntek.**
- 5) **A Bíróság megsemmisíti az Európai Bizottság azon határozatát, amellyel az YV utazási költségek átalánytérítésére vonatkozó jogait az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az 1023/2013 rendeletből eredő változata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában meghatározta, amint e határozat a 2014. július havi illetményelszámolásából kitűnt.**

- 6) **A Bíróság megsemmisíti az Európai Unió Bíróságának azon határozatát, amellyel az ZA utazási költségek átalánytérítésére vonatkozó jogait az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának az 1023/2013 rendeletből eredő változata VII. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásában meghatározta, amint e határozat a 2014. július havi illetményelszámolásából kitűnt.**
- 7) **A Bíróság kötelezi az Európai Bizottságot, hogy fizesse meg Vasile Dumitrescu, illetve Guido Schwarz számára a 2014-es év címén utazási költségként már felvett összeg és az alkalmazási hely és a származási hely közötti földrajzi távolság utáni kilométerenként számított támogatás különbözetének a törvényes késedelmi kamatokkal növelt összegét.**
- 8) **Az Európai Bizottság viseli a saját költségein felül a Vasile Dumitrescu és Guido Schwarz részéről mind az Európai Unió Törvényszéke előtti T-531/16. sz. ügyben, mind a C-567/22. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés keretében felmerült költségeket, az YT és YU részéről mind a Törvényszék előtti T-532/16. sz. ügyben, mind a C-568/22. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés keretében felmerült költségeket, és az YV részéről mind a Törvényszék előtti T-533/16. sz. ügyben, mind a C-569/22. P. ügyben előterjesztett fellebbezés keretében felmerült költségeket.**
- 9) **Az Európai Unió Bírósága viseli a saját költségein felül a ZA részéről mind az Európai Unió Törvényszéke előtti T-545/16. sz. ügyben, mind a C-570/22 P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés keretében felmerült költségeket.**
- 10) **Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások